

En dag med Mama Celin

Hur svenska kvinnor lever är i Sverige allmänt känt. Den kongolesiska kvinnans vardag är det däremot tyst om. Två av deltagarna i MUL-kursen 2006 fick träffa en kvinna, Mama Celin, och följde henne en söndag under gruppens resa till Kongo-Brazzaville. Här berättar de om hur de upplevde den dagen.

Mama Celin är mor till fyra barn och änka sedan kriget. Under kriget flydde familjen till Pointe Noire från Brazzaville och blev sedan kvar där.

Hon har nyligen fått anställning på en skola och arbetar där som rektor. Det är svårt att få arbete i Kongo, så med all rätt är hon stolt över sin position. Men i ett land där ekonomin är svag är det svårt för arbetsgivarna att betala ut löner. Mama Celin har ännu inte fått någon lön, trots flera månader på arbetet.

Familjen klarar sig ändå med hjälp av kyrkan och släktens stöd. I våra ögon kan det synas som ett hårt liv men Mama Celin är en oerhört positiv och drivkraftig person. Förutom den långa arbetsveckan är hon kyrkligt aktiv och ordnar bland annat bibelstudier för barn i byn.

Familjen bor i en by i utkanten av Pointe Noire. Det är hus överallt, för det mesta byggda av trä och plåt. Sandgator skiljer husen åt och nästan alla har staket runt sin gårdsplan utanför huset. Då och då stöter man på höga cementmurar som skyddar de finare husen.

Familjens hus har bara ett rum och sängen tar upp största delen av rummet. Mama Celin är sedan en tid tillbaka särbo med en man som bor bara några hus bort. Hans hus är något större och uppdelat i ett vardagsrum och ett sovrum. De har länge velat gifta sig men har ännu inte fått ihop tillräckligt med pengar för att genomföra det. Hennes man arbetar som diakon i kyrkan.

Gudstjänstbesök i Mama Celins församling

Vår söndag börjar med ett kyrkobesök i Mama Celines församling. Att gå på kongolesiska gudstjänster är alltid en upplevelse i sig och det är inte sällan som gudstjänsterna är uppemot fyra timmar långa. Församlingarna består ofta av flera tusen medlemmar. Ett antal olika köror sjunger i gudstjänsterna.

Väckelsen är betydligt större i Kongo än vad vi är vana vid och man känner verkligen den stora betydelse kyrkan har för människorna. Många söker sig till kyrkan i svåra tider liksom även Mama Celin gjort och finner där ett stort stöd.

Vi får ett varmt välkomnande av församlingen och blir ombedda att sjunga och be inför den stora folkmassan. Som vanligt blir vi som gäster hedersplacerade längst fram i kyrkan bredvid pastorn och hans fru. För oss svenskar känns det en aning obekvämt med all uppmärksamhet men det är ett sätt för dem att visa respekt. Känslan är genuin.

De härliga, rytmiska psalmerna från de stora körerna dånar ur sprakande högtalare.

Matlagning utan el och rinnande vatten

Efter kyrkobesöket går vi tillsammans till marknaden för att inhandla ingredienser till söndagsmiddagen. Vi köper ved, fisk och diverse grönsaker, som tomater och aubergine. Det är en härlig upplevelse att gå på marknaden med en kongoles och köpslå.

Efter avslutade inköp vandrar vi med den nyinköpta veden på huvudet hem till Mama Celines sårbo. Eftersom han har mer yta och bättre utrustning passar det sig bättre att tillreda maten där.

Väl framme börjar vi tillaga maten. Mama Celin anordnar med van hand en eldstad och vi svenska missionsungdomar får hjälpa till att skala matbananer, rensa fisk och skölja grönsaker. Vi får erfara hur mycket längre tid det tar att laga mat utan elektricitet och rinnande vatten och vi kan inte låta bli att fråga hur Mama Celin som heltidsarbetande fyrbarnsmor och kyrkligt aktiv kan hinna med allt.

Mama Celin berättar att hennes äldsta dotter har ansvar för matlagningen i veckorna och att hon är mycket tacksam över dotterns insats. Dottern är bara 11 år, men ser det som en självklar uppgift att hjälpa till i hemmet. Varje dag efter skolan går hon till marknaden och handlar mat för att sedan sätta igång med middagsbestyren.

När allt är färdigt får vi, efter att ha bätt bordsbön, hugga in på den delikata maten vi lagat tillsammans. Vi sätter oss på golvet inne i vardagsrummet. De har ett matbord, men Mama Celin förklarar att bord och bestick är för "vitingar". Barnen äter för sig, en bit bort i rummet.

Skönt med en stunds vila

Det smakar utsökt och efter avslutad måltid passar det bra med en stunds siesta. Vi delar säng med Mama Celin och sover som små barn i en kvart eller så.

När vi vaknar är vår tid hos Mama Celine slut och vi beger oss i sällskap med vårt värdpar tillbaka till resten av klassen.

Det var en underbar dag fylld av roliga upplevelser, men också en lärorik dag med en inblick i en kongolesisk kvinnas liv. Dessa starka kvinnor finns världen över och är värda att berätta om. Trots krig, förluster av nära, en bristfull demokrati och ekonomiska svårigheter lever Mama Celin idag ett lyckligt liv med sin familj i en by utanför Pointe Noire i Kongo-Brazzaville.

Skrivet av Karin Forsblom och Elin Persson, MUL-kursen 2006, Lidingö folkhögskola

